

Reisebrev 4

(Jørgen, Ngatangia, Rarotonga, 18. februar 2004)

Foten

Grillfest er noe av det gøyeste jeg vet. Men denne grillfesten gikk fra den beste til en av de dårligste dagene i mitt liv. Den begynte slik: Vi hadde invitert 15 norske og 1 lokal. Alle var invitert til å spille volleyball og spise grillmat. Vi spilte volleyball og alt gikk som planlagt helt til **grillingen** starta. Det var sent. Vi gikk og så på småkrabber. Det var et par norske **tvillinger** der. Vi hadde gått ganske langt i strandkanten og var på vei mot barbecueplassen. For å komme dit måtte vi over et to dager gammelt bål. Jeg gikk med sandaler på, men det gjorde ikke tvillingene. Jeg begynte å gå over

Slik så bannsporet ut 3 dager etter at jeg brant meg.

Denne blekkspruten fikk jeg av en kompis. Den er 1 meter lang.

bålplassen og jeg nærmet meg midten. Men så begynte det å bli varmt under føttene mine. Jeg løp over bålplassen. Plutselig hørte jeg hyling. Jeg snudde meg rundt. Der sto Marthe og Hedda og hylte. Moren og faren deres kom løpende til bålplassen. Jeg sa de hadde brent seg og trengte vann på føttene. Pappa gav meg en bøtte slik at jeg kunne slukke glørne jeg hadde sett på bålplassen. Jeg løp ned til sjøen og fylte bøtten med vann. Så hev jeg vannet over det gamle bålet. DA SKJEDDE DET! Vannet ble til damp som kom på foten min. Jeg hoppet i vannet og rev av meg sandalen min. Tom kom og holdt meg og bærte meg opp til huset. Der måtte mamma sett på en stor bandasje med is under. Det tok lang tid før det store brannsåret grodde.

Syklonen

En syklon ved navn Heta bygde seg opp i Vest-Samoa. Etter å ha drept en dame og ødelagt flere hundre hjem, satte den kursen mot Rarotonga der vi bor. Alle begynte å dekke for vinduer med det de hadde. De som hadde sandsekker hevd foran

husene sine. Etter en 5 dagers tid kom den. Den passerte 50 mil utenfor byen Avarua på Rarotonga. På dagen var det 15 meters høye bølger, om natta var det 25 meters høye bølger. Det ble mye skader på bygninger, men heldigvis ingen som døde. Dette var den sterkeste syklonen som har vært på over 15 år.

Aitutaki

Da jeg var med Kia Orana - cruiset på lagunen på Aitutaki begynte jeg å forstå hvorfor de kaller en type skjell her nede for giant clams. De veide bortimot 80 kilo! Det var helt

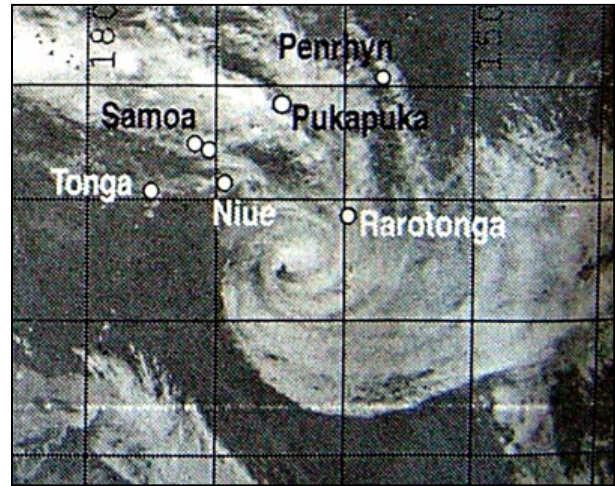
Disse giant clams-ene var like store som hodet mitt, men de kunne bli større.

eide det de kalte slottet på Aitutaki. Han sa at "slottet" ikke var så pent, men det holder en syklon ute. Bill hadde drømmer akkurat som alle oss andre, hans var å bygge en botanisk hage. Han guidet oss rundt i den botaniske hagen han holdt på å lage.

Atiu

Den rareste flyturen i mitt liv.

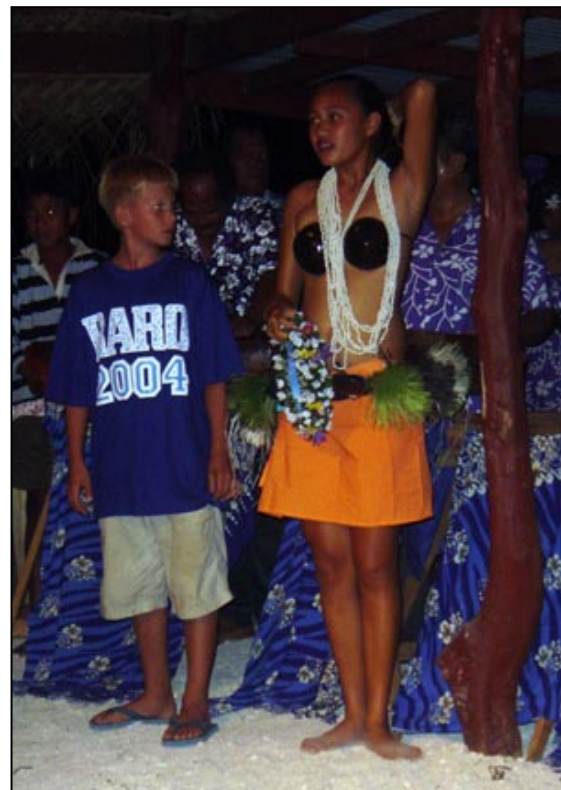
Da vi skulle til Atiu, fløy vi med et fly med bare tolv seter. Kapteinene hadde vinduene åpne og døra sto på gløtt på min side. Mens den ene kapteinen fløy, satt den andre og skrev kryssord.

Syklonen Heta passerte Rarotonga i januar.

utrolig. Det var vanvittig mange fine motuer, men veldig klissete navn. For eksempel Honey Moon Island. Det er mye pent å se på, på motuer. For eksempel redene til de pene ternene med rød stjert, og hvite strender som dere kan se på bildene.

I en butikk møtte vi en mann ved navn Bill. Han hadde et hus som han ville leie ut. Bill

Jeg ble bedt opp for 3. gang på Island Night. Det var gøy.

Vi badet i denne hulen. Jeg frøs selv om det var 22 grader i vannet.

Er ikke det litt sprøtt? Da vi landa fikk vi blomsterkrans rundt halsen og vi ble kjørt til hytta hvor vi skulle bo.

Ville griser og kokosnøttrabbe

På Atiu har de ville griser. De fanger dem også. Det er lov for alle. De fanger dem på denne måten: De binder et tau fast i en liten palme og bøyer så mye som de trenger. På bakken lager de en løkke. De legger en liten matbit i midten, grisen biter i maten og utløser fellen og blir løftet til værs. Neste morgen skyter de grisen og tar den med seg hjem.

På slutten, før vi dro fra Atiu, fikk vi se en kokosnøttrabbe. Den var utrolig fin: Blå med litt hvitt og rødt. Den lå midt i veien, eller en ville vel kalt det en sti, som tydeligvis ikke ble brukt for mye.

Da vi skulle tilbake, måtte vi fly med det samme 12-seters flyet. Denne gangen var det mange mennesker med blomsterkranser rundt halsen. Det reagerte jeg på og nesen ble helt tett og øynene hovne. Så når vi landet var det deilig å komme ut i friluft.

Slike krabber kan åpne kokosnøtter med bare klørne. De har fine farger

Vi hadde det fint på de sørlige øyene.

Her arbeider jeg med reisebrevet til dere. Det er OK å ha skole i tre timer.

Dette er kompisene mine som jeg leker med her nede. Fv. Martin (13), Jostein (8), Jørgen (11) og Camilla (11).